

[P. E. Eriksen.]

og jeg tror, at vi gennem friheden er med til at fremme den enkelte elevs bedste muligheder for at indtræde i samfundet. Derfor vil vi altså gerne pege på punkt 8, og selv om der er sagt 1972-73 og 1973-74, vil altså vi gerne i udvalget i hvert fald have understreget disse ting. Vi mener, at den frivillige ordning må være den bedste.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne begynde med at takke alle ordførere for de mange positive bemærkninger, som er fremsat, og den tilslutning til hovedsynspunkterne i forslaget til folketingsbeslutning, som er kommet frem her i dag. Jeg havde ventet — naturligvis — at der fra nogle sider ville være uvilje imod en udvidelse af den obligatoriske undervisningstids længde, men jeg vil også gerne takke de talere, der er gået imod, for den positive indstilling, de har haft til hele problematikken om en forbedring og udbygning af uddannelsesmulighederne.

Så vil jeg i øvrigt gerne benytte lejligheden til at give tinget en undskyldning for, at jeg ikke var til stede ved denne forhandlings begyndelse. Jeg bemærkede, at hr. K. B. Andersen havde meget sarkastiske bemærkninger i den forbindelse, og det er naturligvis berettiget. Jeg bør måske gøre hr. K. B. Andersen opmærksom på, at når jeg ikke var til stede på det tidspunkt, forhandlingerne begyndte, så skyldtes det, at jeg var kaldt til samråd i udvalget om børnehaver- og fritidshjemsseminarieuddannelsen. Det er, ved jeg, en lovgivning, som hr. K. B. Andersen har omfattet med megen interesse, og selv om han ikke nåede at få fremsat et forslag derom, så ved jeg, at hans interesse for forslaget er stor også nu. Jeg håber, denne forklaring må bidrage til at formilde den stærke sarkasme, som hr. K. B. Andersen gav udtryk for.

Så vil jeg i øvrigt gerne vende mig til det mere interessante og vel også nok så betydningsfulde: at prøve at samle sammen og svare på de mange synspunkter, der er ført frem. Jeg er fuldstændig klar over, at der forestår et omfattende udvalgsarbejde, hvor vi skal drøfte en mængde ting igennem. Men jeg vil gerne allerede her ved første behandling bidrage til, at noget af det vil kunne klares.

Lad mig da begynde med at fremhæve, hvad der er sagt af flere ordførere, men af fru Ellen Strange Petersen er udtrykt sådan, at man aldrig bliver færdig med at beskæftige sig med skolelovgivningen, og at vi her står over for en kontinuerlig udvikling. Det vil jeg gerne have fremhævet, og det er som sagt også nævnt af andre ordførere. Det er nemlig det hovedsynspunkt, som ligger bag ved dette forslag til folketingsbeslutning: vi skal indstille os på igennem 1970'erne at skulle foretage stadige ændringer i folkeskolen, i hele vort uddannelsessystem, og det er vigtigt, at vi for den tid, vi kan se frem, har lagt nogle retningslinjer, så vi kan tilrettelægge denne gradvise justering af skolelovgivningen og af uddannelsessystemet. Hensigten med dette forslag til folketingsbeslutning er netop at få gennemdrøftet i tinget og tilslutning til, efter hvilke retningslinjer denne fortsatte justering skal finde sted.

Der er fra flere side fremsat nogle kritiske bemærkninger til punkt 9 i forslaget om en smidiggørelse af reglerne for påbegyndelse af skolegangen. Det er ganske karakteristisk — nej, jeg ved ikke, om det er karakteristisk, men jeg har lagt mærke til, at der hermed udelukkende er tænkt på at åbne adgang for en tidligere skolegang; men det fremgår af bemærkningerne, at det egentlig ikke er det, der tilsigtes, for der er jo også den anden mulighed: at man kan begynde skolegangen på et senere tidspunkt. Bemærkningen om smidiggørelse går i og for sig på dette; der ligger ikke i den et ønske om at få en almindelig tidligere påbegyndelse af skolegangen.

Dernæst har man hæftet sig en del ved ønsket om at udbygge lærer-forældrekontakten, og det er noget meget væsentligt og noget meget vigtigt. Jeg tror, det var fru Gunhild Due, der sagde, at det måske ikke er så let at lovgive om forældres medvirken i skolens liv, og det er sikkert ganske rigtigt. Men noget vil dog kunne gøres, og når vi senere i denne folketingssamling får forslaget til ny tilsynslov til behandling, vil der i dette ved en udbygning af skolenævnene være givet anvisning på, hvorledes man via lovgivningen vil kunne fremme kontakten. Jeg erkender, at det i mange tilfælde lige så meget er indstillingen hos forældrene og hos skolen, som er forudsæt-